

մեր ուսուցչութեան մեծագոյն մասը, չկայ արդ առարկան:

Սակայն մենք շատ հեռու գնացինք, դառնանք Յովանանք զպրոցի վերը լիշուած գեղեցիկ սրոշմանը:

Երբ լրագրական լուրերում կարդացինք այդ սրոշումը, մենք իսկոն յիշեցինք զպրոցական ամարային կօլօնիաները, որոնք կազմակերպում են բաղադրակիրթ երկրներում թուլակազմ աշակերտներից որոշ թիւ ուղարկւ և է Մանզիս ամառանոցը, ուր մի բարերարու հի նուիրել է մի գեղեցիկ ամառանոց և հարկաւոր գումար — այդ ամարային աշակերտական կօլօնիայի պահպանութեան համար:

Որբան գեղեցիկ և նուիրական դորձ:

Բայց միթէ նման դպրոց, կօլօնիաներ կարելի չէ կազմել բաղադրների մեր դպրոցների համար, միթէ թիֆլիզի եկեղեցական դպրոցները չեն կարող ընդհանուր բիւդչեով մի 20—30 թուլակազմ, օդափոխութեան անհրաժեշտ կարիք ունեցող աշխակերտներին ուղարկել, չենք առում մի առաջնակարգ ամառանոց, այլ գէթ Լոռուայ կամ Դադախի սարերը, առողջ գիւղերը:

Հանդուցեալ Աղէքսանդր Թայիրեանը, անցեալի յայտնի հասարակական տիպերից մինը, որ մի ժամանակ ներսիսեան դպրոցի հոգաբարձու էր եղած, երբ կառուցանում էր թիֆլիզին մօտ Կօնյօր ամառանոցի հայկական եկեղեցին, նրա դաւթում միաժամանակ շինեց մի երկու կայուած, իւրաքանչիւրը 3—4 սենեակից բաղկացած և շարունակ փայփայում էր այն ծրագիրը, որ այնտեղ ամառները տարուեն ներսիսեան դպրոցի որդ եգութիւնը, որ գիխաւորապէս կազմուած էր չքաւոր և թուլակազմ երեխաներից և որին այնքան անհրաժեշտ էր օդափոխութիւնը փակուած կեանքից յետոր:

Սակայն այդ խնդիրը, որ այժմ արդէն փոխուել է դպրոցական ամարային կօլօնիայի—շիրազործուեցած բայց ոչինչ չի արգելում ներսիսեան դպրոցի կամ թիֆլիզի ծխական դպրոցների փարչութեանց միջնորդութիւն անել թեմ, առաջնորդի առաջ և Կօնյօրի եկեղեցական շի-

նութիւններից մէկը վերածել գպրոցական կօլօնիայի շինութեան ու այնտեղ ուղարկել թիֆլիզի աշակերտութեան մի որոշ տոկոսը:

Որբան էլ աննշան լինի սկզբում կատարածը, այնուամենայնիւ կատարուած կը լինի մի շատ սպասէտ գործ, հիմք դրուած կը լինի մի մեծ հաստատութեան որի բացակայութիւնը շատ դժագի է մեր աշակերտութեան համար մասնաւորապէս:

Գործը դժուար չէ իրականացնել, հարկաւոր է միայն դլաւի գները Մեղ յայտնի է, որ Կօնյօրի եկեղեցու երեցփոխ կոյր (այժմ Մայրապետ) Հռիփիսիմէ թահիրեանը նոյնպէս փարփայում է իր հանդուցեալ հօր ծրագիրը և նա անշաւշտ սիրով ընդուած կը գնայ, կածակցէ, եթէ թիֆլիզի մեր դպրոցների վարչութիւնները ցանկանան դպրոցական ամարային կօլօնիա կազմել Կօնյօրում:

Հողը պատրաստ է գնեաւ թիֆլիզում, հարկաւոր է միայն եռանդ այդ գեղեցիկ գործի իրականացման համար:

Միթէ կը պակասի այդ էլ մեր դպրոցների վարիչներին:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՊԱԴՐՈՒԹԵԱՆ 400-ԱՄԵԱԿԻ ՇԱԽԲՁՅՈՒ

Հայ հասարակութիւնը իսկապէս հետաքրքրութիւն է ցոյց տալիս դէպի հայկական տպագրութեան չորսհարիւրամեակը:

Ամեն կողմից համակրութեամբ են վերաբերուում դէպի հայ տպագրութեան այդ մեծ տօնը և ցանկութիւն յայտնում, որ իսկապէս հարկաւոր հանդիսաւորութեամբ կատարուի հայ գրի ու գրականութեան այդ պատմական տօնը:

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը, ինչպէս և պէտք էր սպասել, այդ համահայկական տօնի գլուխն է անցել, օրը արդէն որոշուած է, ներկայ տարուայ նոյնմըեր ամսում, սուրբ Սահակ և Մեսրոպի տօնին:

Աւելի յարժար օր դժուար էր ընտրել:

Անհրաժեշտ էր, որ հայկական տպագրութեան տօնը կատարուէր այն մեծ հայրապետա-

ների յիշատակի հետ, որոնք ամենից աւելի մեծ ջանքեր են թափել հայ դրի ու դրականութեան համար, որոնք ստեղծել են տառերն ու ոսկես դէնիկ գրականութիւնը:

Եւ իսկապէս, միթէ կայ մեղ համար աւելի մեծ աւելի ստեղծ սուբրական յիշողութիւն, քան հայկական տպագրութեան չորսհարիւրամեակը:

Ահա մի տօն, մի հանդէս, որի չորս կող կարելի է համախմբել ամբողջ հայութիւնը առանց խորութեան:

Ինի նա հայ-լուսաւորչական, թէ հայ-կաթողիկ, հայ-բողոքական թէ մի այլ կրօնի, մեր տպագրութեան չորսհարիւրամեայ տօնախմբութեանը նա իրաւունք ունի մասնակցել, նա պարտաւոր է մասնակցել:

Ամենայն Հայոց վեհ, Կաթողիկոսի գործի գլուխ կանգնելը ամեննին արգելառիթ պարագայ լինել չի կարող մեր՝ այլ կրօն դաւանող եղբայրների համար հայկական տպագրութեան առնը իրենց օրտին նոյնչափ մօտ ընդունել, որքան ամեն մի հայ պարտաւոր է այդ աներ Եւ մենք համոզուած ենք, որ նոյեմբերի տօնը կապացուցանի մեղ, որ կրօնական տարրեր զգացումներն ու ըմբռնումները չեն կարող արդել հայութեան ընդհանուր ջանքերով յաւերժացնելու այն մեծ տօնը, որ պատմական չորսդարեայ մի ամբողջ շրջան է փակելու:

Մենք կարծում ենք, որ հայկական տպագրութեան չորսհարիւրամեակը պէտք է յաւերժացնել այն կերպ ու այն ձևով—եթէ հարկաւոր տեսնուի, կարելի է և յետաձգել մի կամ աւելի տարավ—որպէսզի միջոց տրաւի ամբողջ հայութեան ի մի խմբուել, կենդրոնացնել իր ըոլոր ջանքերը յաւերժացման կոմիտի առաջ, որ չորսհարիւրամեակը արձանացնող այդ կոմիտը նախ և առաջ լինի զուտ գրի ու գրականութեան արտադրիչ, ուր արտացոլուի հայ գրի ու գրականութեան բոլոր բարեկամների իդձերն ու ցանկութիւնները:

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՄԵԿՆՈՒՄԸ ԳԼՈՒ ՊԵՏԵԲՑՈՒՐԴ (Քաղուած թերթերից)

Թոստով, 2 յունիսի.—Վեհափառ Կաթողիկոսը ժամանեց Թոստով առաւտեան ժամը

8-ին։ Հայ հոգեորականութիւնը, դլուխ ունենալով Վահան վարդ, Տէր-Գրիգորեանին, Նորնախիջևան քաղաքի, հայկական կրթական և բարեգործական հաստատութիւնների ներկայաց-ցուցիչները ողջունեցին Վեհափառին ապօն. վագոնում և խնդրեցին վերագարձին արքանացնել իր այցելութեան նոր-Նախիջևան քաղաքը:

Ազստաֆայից մեկնելուց յետոյ դիմաւորումներ եղան Գանձակում, Եւլախում և Քիւրդամիրում:

Մոսկովա, 2 յունիսի.—Այսօր ժամը մէկին վեհ, Հայրապետ ժամանեց Մոսկովա:

Բեազանում դիմաւորեցին Մոսկովայի հայ հասարակութեան ներկայացուցիչները կայարանում, Դիմաւորեցին ներսէս արքեպիսկոպոսը, տեղական հոգեորականութիւնը և գաղութների ներկայացուցիչները:

Ժամը 4-ին հասարակութեան հրամիրանոք ճաշկերոյթ կայացաւ:

Երեկոյեան ժամը 8-ին Վեհը ուղեորուելու է Պետերբուրգ, Մոսկովայից ուղեկցելու են Պետերբուրգի հայոց եկեղեց, խորհրդի անդամներ գեներալ Բաղրամեան և Մոսկովայի համայնքի ներկայացուցիչներ—Մամիկոննեան և Բուդաշեան Բացի շրախմբից Վեհափառին ուղեկցում է ներսէս արքեպիսկոպոսը:

Պետերբուրգ, 3 յունիսի.—Այսօր առաւոտեան ժամը 9-ին ուղեկցութեամբ շրախմբի, Բեազար սրբայի թեմի Առաջնորդի, Մոսկովայի հայ հասարակութեան ներկայացուցիչներ և Պետերբուրգի հայոց եկեղեցին խորհրդի անդամ գեն. Բաղրամեանին, Սրբութիւնը ժամանեց Պետերբուրգ:

Լիւրան կայարանում դիմաւորեց Պետերբուրգի հայոց եկեղեցիների աւագ քահանայ Տէր-Գրիգորեանը:

Նիկոլայեան կայարանում կայարանում դիմաւորեցին հայ հասարակութեան անդամները, եկեղեցական խորհրդի ամբողջ կազմը, իսկական պետական խորհրդական պրովի, Վարդաննեան և իսկական պետական խորհրդական Տիգրանեան:

Նորին Սրբութիւնը շնորհակալութիւն յայտնեց, օրհնեց հասարակութեանը և փակ կառք